

Anketa + rozhovor

Sportovní rubrika

Literární příloha

Zajímavé tipy

Průmkařiny

Co se dělo?

2008 / 2009

1. pololetní expres

Obsah čísla:

- Co se bude dít? Co se dělo?
- Rozhovor + anketa
- Sportovní rubrika
- Literární příloha + kulturní rubrika
- Zajímavé tipy
 - hudební styly
 - okénko z gastronomie
 - Vánoce ve světě
 - lyžařské areály
 - slovo závěrem

Redakce: třída B2. I

Počet výtisků: 50

Datum vydání: 23. ledna 2009

Milí čtenáři!

Tak už je tady zase pololetí a s ním spojená nervozita, zkoušení, testy a vcelku nepříjemné chvílky nad učebnicemi a poznámkami. Ale zase jsme si mohli tentokrát užít velmi dlouhých vánočních prázdnin a ti chytřejší z nás si možná opakovali právě ve volných dnech, aby lednové večery měli trochu pohodovější.

Naše redakce se vám opět hlásí a chtěla by především přivítat na SPŠ a VOŠ studenty prvních ročníků a dále pozdravit všechny naše žáky, obzvláště pak studenty čtvrtých ročníků, ke kterým se neúprosně blíží maturitní strašák. Před ním se ale ještě konaly maturitní plesy a to jsou jistě ty příjemnější stránky maturitní přípravy. Zima už nás obklopuje v celé své kráse. Bílé vločky sněhu tancují na namrzlých chodnících polku a my bychom si přáli, abychom konečně zažili ten pravý zamrzlý a zasněžený leden, když už ty Vánoce zase bílé nebyly!

Jak už u školních novin bývá zvykem, poinformujeme vás o tom, co se v uplynulém pololetí přihodilo, ale také o tom, co nás v nejbližší době čeká. Doufáme, že se u našich novin nebudete nudit, protože bychom vás chtěli i pobavit v literární rubrice. Rádi bychom vám dali i několik tipů na jarní prázdniny, které letos budou už od 2. února, a tudíž by vás naše informace o horách a sjezdovkách mohly zajímat. Vedle toho přicházíme také se zajímavostmi z oblasti hudby a gastronomie. Nedávno jsme oslavili příchod nového roku 2009. Všem bychom chtěli popřát, aby to byl rok úspěšný, učitelům přejeme pevné nervy a našim spolužákům dobré známky a hodně sil.

Vaše redakce třídy B2. I

Co se bude dít?

Neúprosně se nám blíží jarní prázdniny, které tentokrát začínají už 2. února 2009. Ve čtvrtek 29. ledna dostaneme výpis vysvědčení a v pátek si užijeme jednodenních pololetních prázdnin, které si po víkendu ještě o týden prodloužíme. V únoru začínají odborné praxe pro druhé a třetí ročníky. Studenti čtvrtých ročníků si napíší 7. dubna svoji maturitní práci a pak už jim začne předmaturitní shon a přípravy na tolik očekávaný den D. Velikonoční prázdniny letos připadly na 9. a 10. dubna a květnovými státními svátky si prodloužíme dva víkendy, jelikož 1. a 8. května je pátek. Maturity začínají 4. května (praktické) a 18. května (ústní). Červen můžeme strávit nejen nad poznámkami a testy při vylepšování našich známek, ale toto období si můžeme zpříjemnit školními výlety. Na konci druhého pololetí se vám ještě určitě ozveme a poinformujeme o novinkách, školních výletech, lyžařských kurzech a aktualitách v naší škole.

Co se dělo?

I dnes bychom vám rádi přinesli informace o všech akcích, kterých se naši studenti účastnili.

V září proběhl sportovně turistický kurz, na kterém si své sportovní výkony změřili studenti třídy D2. S.

V říjnu navštívili všichni studenti 4. ročníků Památník Tereziín. O týden později zhlédli studenti 3. a 4. ročníků nový český válečný film s názvem Tobruk. V této době si tradičně studenti 1. ročníků prohlédnou historickou budovu písecké knihovny a všechny poklady v ní. Nejinak tomu bylo i letos.

V průběhu pololetí navštívily některé třídy Arkádu, což je sociálně psychologické centrum v Písku. Dne 31. října zahájila právě naše škola, a sice třída E4. S, píseckou plesovou sezónu tohoto roku. Další týden se konal maturitní ples třídy B4. I a v lednu jsme se mohli pobavit na plese třídy C4. S a následně na společném „maturáku“ tříd A4. S a D4. S.

Všechny druhé ročníky navštívily Planetárium v Českých Budějovicích.

Od 9. ledna se zahájily lyžařské výcvikové kurzy, kterých se účastní třídy v tomto pořadí – A1. S, C1. S, B1. I a D1. S.

Maturitní plesy

Mnozí z nás si myslí, že „maturák“ je pouze od toho, aby se všichni dobře pobavili. To je ale pouze povrchní pohled. Maturitní ples má hlavně vypovídat o jisté společenské vyspělosti maturantů. Má ukázat, že maturant se umí zařadit do společnosti. Učitelům, rodině a přátelům maturanta má ples ukázat, že budoucí absolvent střední školy je schopen zařídit poměrně velkou společenskou událost a poté se na ní náležitě chovat a svou školu i sebe reprezentovat. O tom, že to není pouze o zábavě, se přesvědčili všichni studenti čtvrtých ročníků.

Maturitní ples „Éčka“ proběhl 31. 10. 2008 ve společenském centru Družba. Celkem se dostavila spousta lidí. Nejen učitelé, rodiče, přátelé ale i ostatní, kteří se přišli podívat ze zvědavosti, neboť tento „maturák“ zahájil píseckou plesovou sezonu. Třída si připravila originální video na téma - únos třídního učitele. Nechybělo ani předtančení a poté následoval slavnostní nástup maturantů. Všichni dostali šerpy a začaly se sbírat peníze. Nechyběl ani proslov a nezbytné poděkování kantorům a rodičům. Někteří maturanti se posilňovali alkoholem, neboť bylo před nimi ještě půlnoční překvapení, které si jak maturanti, tak i diváci opravdu užili. Čtvrtáci z „Éčka“ zvládli vše na jedničku. Po již zmiňovaném skvělém „půlnočku“ se už jen všichni bavili.

O čtrnáct dní později se konal maturitní ples „Béčka“. Maturanti si tentokrát vybrali pro svůj ples reprezentativní prostory kulturního domu. I jejich akce se více než vydařila, kulturák doslova praskal ve švech a my jsme se mohli pobavit hned při několika hudebních vystoupeních. Ve velkém sále hrála výborná písecká skupina Good Company, v uhlně byla připravena produkce současných českých mladých a také skvělých kapel a v hudebním sále probíhala tradiční diskotéka. I na tomto plese ukázali naši studenti svou vyzrálost, stejně tak jako maturanti třídy C4. S, jejichž maturitní ples proběhl 9. 1. 2009 ve společenském centru Družba.

Na posledním maturitním plese naší školy se nám představili maturanti tříd A4. S a D4. S. I oni zvolili společenské centrum Družba a pro svůj večer zvolili téma s názvem „Strašidelný dům“. Po půlnoci vystřídala tradiční plesovou skupinu Forte skvělá pražská kapela Jaksi Taksi. Tuto punk-rockovou skupinu přivítali všichni s nadšením a ve velkém sále si náležitě zařídili. V UPclubu vystoupily ještě tři další punkové kapely.

Možná by se právě sem hodilo pár řádek o tom, co takový ples vlastně stojí. Požádali jsme tedy kluky, kteří se zařizováním plesu měli nejvíce práce a kteří nám ochotně podali informace.

- pronájem Družba - 25 000 nebo Kulturní dům - 36 000
- moderátor - 8 000
- kapela - 15 000
- šerpy, skleničky, květiny pro maturanty - 20 000
- kamera, fotograf - 20 000
- představení, předtančení, barmanská show, ... - 11 000
- půlnoční noviny, pozvánky, plakáty, dárek pro učitele, lístky, ... zhruba – 7 000

Co se dále musí udělat?

- sehnat ceny do tomboly
- vymyslet program, proslov a půlnoční překvapení
- a spousta dalšího

Rozhovor

Připravili jsme pro vás rozhovor s naším učitelem Mgr. Petrem Brůžkem. Položili jsme mu následující otázky a zde jsou na ně odpovědi.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?

Rajské fontány – Arthur Charles Clarke.

Jaký je váš nejoblíbenější spisovatel?

Řekl bych, že to souvisí s předchozí otázkou, takže je to Arthur Charles Clarke.

Jaká je vaše nejoblíbenější skupina?

Má nejoblíbenější skupina je Beatles. Nic lepšího od té doby nebylo.

Jaký je váš nejoblíbenější žánr filmu?

Inteligentní komedie a science fiction.

Sledujete často televizi?

Relaxačně ano.

Máte raději kino nebo divadlo?

Raději si zajdu do divadla.

Byl jste někdy v zahraničí? A kde se vám líbilo nejvíce?

Ano, v zahraničí jsem byl. Miluji Řecko, jsou zde příjemní lidé, krásná krajina a báječné moře.

Anketa

Studenti druhých ročníků naší školy se 12. ledna 2009 zúčastnili přednášky českého publicisty, moderátora, spisovatele a scénáristy Radka Johna. Beseda se týkala prevence proti drogám a závislostem obecně.

1. Co sis z této přednášky odnesl do života?
2. Líbila se ti přednáška?
3. Dozvěděl ses něco nového?

- Že se nemají brát drogy.	- Ano, líbila se mi.
- Ano, líbila.	- Dozvěděl jsem se, že v marihuaně je 7× více rakovinotvorných látek než v cigaretách, tak jsem s ní přestal.
- Ano, spoustu zajímavých věcí, které jsem dříve nevěděla.	
- Nic moc.	- Nic.
- Celkem ano.	- Líbila.
- Ani ne, většinu jsem již znal.	- Dozvěděl jsem se, že Radek John uplatil policisty při dopravním přestupku svou knihou Memento.
- Já jsem si do života nic nového neodnesl.	

Teď otázka pro účastníky maturitního plesu třídy A4 a D4.

Kdo přišel s nápadem, aby se na společném „maturáku“ těchto tříd místo tradičních šerp použily kravaty a košile?

- Stanislav Pecka. Obě třídy tento návrh jednoznačně podpořily.

Ke konci roku 2008 bylo několik tříd z naší školy na filmu Občan Havel. Tento dokument pojednává o kariéře Václava Havla a jeho práci prezidenta.

Jak se ti film líbil a co si o něm myslíš?

- Film byl „pěkný“ a myslím si, že to byl dobrý prezident. Sice hodně kouřil, ale to nic nemění na funkci prezidenta, měl by být prezidentem ještě teď.
- Líbil, pěkná biografie.
- Líbil. Ukázali tam Havla jako obyčejného člověka

Sportovní soutěže v 1. pololetí školního roku 2008 - 2009

Někteří naši spolužáci opět úspěšně reprezentovali SPŠ a VOŠ. Přinášíme soupisku informací o sportovních aktivitách a umístění naší školy.

Sportovní disciplína:

Basketbal

Florbal

Plavání

Volejbal

Stolní tenis

Šachy

Atletika

Umístění:

2.místo – okresní finále (reprezentanty je možno vidět na nástěnce)

1.místo – okresní finále (reprezentanty je možno vidět na nástěnce)

– postup do krajského finále (Vácha, Šejvl, Tesař, Javůrek, Buršík, Buger, Příbyl)

2.místo – okresní finále (Kratochvíl, Vlček, Slabý, Sládek, Zobal, Šejna, Gallistl)

2.místo – okresní finále (Kolář, Maňhal, Bernad, Dlouhý, Dubravec)

3.místo – okresní finále (Nováková, Samcová, Bakalová)

1.místo – okresní finále (Flígr, Manzal, Jírovec, Richter)

Corny středočeský atletický pohár
2.místo okresního finále (Pardy, Dvořák, Chmela, Podr, Bernad, Šejvl, Šejna, Hubička, Filip, Hošek, Pavlať, Rychtář)

Do literární přílohy by jistě mohla patřit i kulturní rubrika. Proto jsme pro vás připravili informaci o novinkách z české filmové scény.

Bathory

Letošní léto zavítal do kin historický velkofilm Juraje Jakubiska Bathory. Příběh se odehrává v 17. století a přivádí k životu krvavou legendu o Čachtické paní. Podle pověstí se hlavní hrdinka – hraběnka Erzébeth Báthory - koupala v krvi mladých panen a léta mučila, týrala a trápila své poddané. Svými činy se hraběnka zapsala do Guinnessovy knihy rekordů jako největší vražedkyně všech dob.

Ve filmu se nachází spousta bitev i osobních dramat. Manžel Alžběty Báthoryové bojuje v bitvě proti Turkům. Ona sama dohlíží na výchovu dětí a správu rozsáhlých rodinných pozemků. Právě její muž František Nádasdy pošle Alžbětě dárek v podobě italského malíře. Mezi umělcem a osamělou hraběnkou vznikne zvláštní vztah, a malíř tudíž zůstává na jejím dvoře po dobu několika let. Kolem hraběnky už se ale vytváří řada pomluv, které se po smrti jejího manžela ještě více prohloubí. Sama hlavní hrdinka musí čelit všem nepřátelům, kteří se snaží pošpinit její jméno. Zvěstím se ale zabránit nedá. O krásné Alžbětě se vypráví, že se koupe v krvi mladých panen, aby si zachovala svoji krásu. Ona však tvrdí opak. Přesto však proběhne se šlechtickou soud, který ji shledá jako vinnou, a ta je tudíž odsouzená na doživotní vězení na čachtickém hradě. Osamělá a ukřivděná hraběnka na hradě po několika letech umírá.

I když je Erzébet Báthory již 364 let po smrti, neustále její příběh přitahuje pozornost. Pohledy historiků na životní příběh hraběnky Alžběty se však rozcházejí. Co mě na filmu režiséra Juraje Jakubiska však nejvíce zaujalo, byl zcela jiný pohled na tuto pověst. Pokouší se očistit hraběnkino jméno a ve filmu ji ukazuje jako nádhernou, nevinnou, renesanční šlechtičku, která byla obětí intrik a pomluv, ale také lidí, kteří jí záviděli její rozsáhlý majetek. Bohužel už se nikdo nedozví, kde je skutečná pravda. Do nezaplňených míst historie si každý musí dosadit vlastní fantazii. Pouze zříceniny čachtického hradu by nám mohly vyprávět.

Martina Krejčová, B2. I.

Máj

Láska a vášně, proti které stojí vina a trest. To vše se odehrává ve výpravném historickém filmu Máj od režiséra Františka Antonína Brabce. Režisér se již po několikáté úspěšně pouští do filmové adaptace klasických textů literatury. Jeho film Kytice, na motivy sbírky Karla Jaromíra Erbena, sklidil ve své době největší divácký úspěch. Na plátně tak ožívají básně, které všichni známe a které jsou po více než sto letech použity ve zcela jiné, tentokrát filmové podobě.

Jak už sám název filmu Máj vypovídá, vznikl tento unikátní snímek podle stejnojmenné básně od Karla Hynka Máchy, která je vrcholným dílem českého romantismu. Filmový Máj má v pozadí přírodu, kterou konfrontuje s lidskými vášněmi. Režisér pojal film převážně v epickém duchu. Příběh nám vypráví kat. Tento poněkud podivný vypravěč popisuje milostný trojúhelník, který vznikl mezi dvěma muži a jednou ženou. Mlynář Schiffner je již zralý muž. Jarmila je mladá dívka plná smyslné touhy a vášně skryté v krásném těle. Milostný trojúhelník doplňuje Schiffnerův syn Vilém, vůdce loupežnické bandy a rebel. V příběhu se střetávají tři viny, tři světy a také tři vášně. Máj je příběhem faráře a vypravěče kata. Farář dává lidem útěchu, ačkoli ví, že smrti se zabránit nedá. Pro kata je jedinou věčností smrt. Všichni z hodin českého jazyka víme, jak příběh dopadne. Pro všechny skončí tragicky. „Každý lidský čin se dočká odplaty, jenomže čím je to odplata? Čím je vina?“ Právě těmito myšlenkami se zaobírá celý snímek.

Film zaujme především silným příběhem, hudbou, která vznikla propojením moderní kytarové skupiny Support Lesbiens a symfonického orchestru, a také samozřejmě úžasnými hereckými výkony.

Filmy od režiséra F. A. Brabce v sobě mají něco zcela odlišného a výjimečného, čímž sklízí jedny z největších diváckých úspěchů. Kytice získala již spoustu ocenění. Věřím, že nově natočený Máj se v nejbližší době také nějaké filmové ceny dočká.

V hlavních rolích se nám představí tito herci –v podání kata vystoupí Jan Tříška, Juraj Kukura jako mlynář Schiffner, Sandra Lehnertová hraje krásnou Jarmilu a jako Vilém se poprvé objevuje Matěj Stropnický, syn známého herce a výkonného ředitele Divadla Na Vinohradech Martina Stropnického.

Stejně jako film Kytice, tak i Máj u nás získal vysoké hodnocení. Především díky jeho úžasné konfrontaci lidských citů a vášní s přírodou.

Martina Krejčová, B2. I

Fejeton

Každý to zná, každý to zažil a já nejsem výjimkou. Člověk si tak v klidu sedí v lavici, v uších mu hraje muzika z MP3 přehrávače nebo si čte nějakou knížku. Učitel si zatím něco nepodstatného škrábe na tabuli. Derivace? Logaritmy? Na shledanou, těšilo nás. Znuděně si odfrknu a koukám, jak učitel vstává a odchází. Pohodička, další hodinka za mnou, teď už jen zavřít oči a přežít přestávku a doufat, že se ty ... z vedlejší třídy nebudou zase prát na chodbě.

Když po pár minutách otevřu oči, moje dlouhé vlasy se naježí jak nagelovaný účes pankáče na nejlepším koncertě života.

Na tabuli je velkým písmem napsáno: Třídní schůzky.

No a samozřejmě datum vykopání masového hrobu pro ty horší studenty.

V ústech mám sucho a vymeteno. Po zbytek dne už MP3 nehraje a já se pilně zapisuji látku a snažím přijít na to, co to sakra bereme – po celém dni, kdy naprosto nechápu, jestli jsme poslední hodinu měli japonštinu, češtinu nebo matiku.

Doma se trochu uklidním, když zjistím, že maminka není doma, a vymyslím perfektní neprůstřelný plán.

Něco se naučím a využiji soucit učitelů, nechám se vyzkoušet na jedinou látku, co budu umět. Doma začnu uklízet a občas se i usměji. Teoreticky máti nebude mít čas a otec stejně doma není. Nebo tedy ne u nás doma, u jiných je jako doma.

No a kdyby náhodou máti chtěla jít na schůzky a dozvědět se pečlivě zamlžovanou pravdu, tak to jistí již vyzkoušená historka o tom, jací jsou učitelé, jak mě trestají za to, jak vypadám, jak si na mě zasedli nebo jak mě prostě vyzkoušeli, i když říkali, že mě zkoušet nebudou.

Prostě musím hodit vinu na systém. Ono je to i ve školství tak zařízeno, aby žák mohl všechno hodit na učitele, kteří se nemohou skoro bránit.

Ach, jak krásná je politika České republiky. Jen ta diskriminace bílých by mohla přestat.

Plán se dal jakžtakž do pohybu. Doma jsem byl zlatíčko a tvrdil, že ve škole je všechno úžasný a nudný. Máti je až moc hodná, aby mě vůbec mohla podezírat z podvodů. Ach zlatá, milá, důvěřivá maminka.

Naštvala mě ale, když jsem se doma jako blázen snažil, a ona mi pak oznámí, že nemá čas a že tam nepůjde! Tohle vědět, tak se na to vykašlu a nepomáhám! Zbytečně promarněný čas! Těch deset minut života, co jsem každý týden ztratil uklízením, mi nikdo nevrátí! Pochopte to lidi, že mám lepší věci na práci než se učit a pomáhat.

Ve škole jsem po víkendu dostal seznam známek. No, nebylo to nejlepší, ale měl jsem i horší. Doma jsem byl pochválen, že nepropadám, a pokárán za těch pár horších výsledků, prý si mám opravit nějaké věci. Padly sliby, přísahy a během pěti minut jsem už zase mohl střílet super mutanty raketometem mezi oči. Jo, třídní schůzky... na mě si nepřijdou....

Michal Hess, B3. I

Prase a kráva

Prase s krávou žilo v jednom chlévě. Jednou hospodář onemocněl a neměl sílu, aby vyčistil chlév. Prase mělo už hnůj po celém svém chlívků a nechtělo se mu stát, chtělo ležet. Vyběhlo ven a zalehlo krávě její místo na ležení. Kráva chvíli chodila kolem svého místa na ležení a pak říká:

„Prase, já jsem o dost starší a ráda bych si taky lehla. Jestli sis nevšimlo, tohle je moje místo.“

„Trhni si nohou, stará krávo! Já si tady mohu ležet kde chci a jak chci!“

„Tak dobrá,“ povídá kráva. „Jak si přeješ.“

Otočila se k praseti zády a vší silou je kopl do zubů.

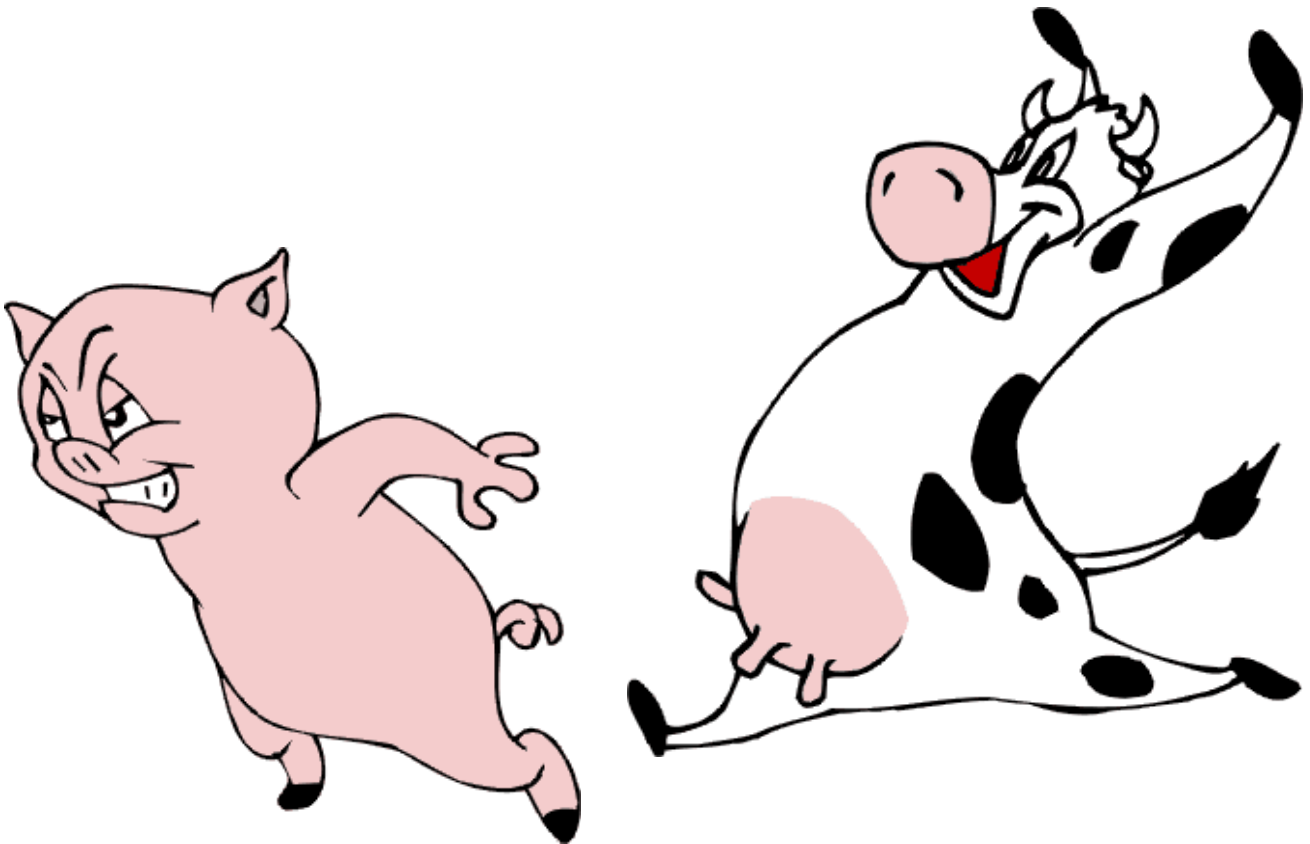
„Aúúúú,“ zakvíkalo prase bolestí. „Co to děláš?“

„To, co jsi mi poradilo,“ povídá kráva. „Mám si trhnout nohou ještě jednou?“

„Ne, ne... to stačilo...“ a prase vyběhlo do svého chlívků počítat zuby.

Od té doby se říká: „Chytrému napověz a hloupého kopni.“

Lukáš Hodáč, B3. I

Citát:

„Oklameš-li mě poprvé, jsi darebák, oklameš-li mě podruhé, jsem hlupák...“

Možná že stejně jako já zprvu nad touhle větou zavrtíte hlavou a odsunete ji daleko za množství svých každodenních starostí a povinností. Ale komu z vás se to ještě nikdy nestalo? Nikdo vás nezradil ani neoklamal. Pokud patříte do téhle skupiny, pak mějte na paměti, že jste mezi velmi malou částí vyvolených a svůj „úspěch“ byste měli každou minutu oslavovat. Jestliže jste ale součástí skupiny druhé, rozhodně mnohem početnější, pak vám jsou tato slova velmi blízká a nutí vás zamyslet se hlouběji, alespoň na malou chvíli.

Zklamání, křivda, lež... Slova, která jsou přítomna na každém našem kroku a dokáží doslova zkazit den, týden, měsíc a jsme-li jejich oblíbeným terčem, pak možná i život. Na druhou stranu, ruku na srdce. Kdo může s hrdostí říct, že nikdy jedinému člověku neublížil? Asi nikdo. Bohužel žijeme v době, kdy většina lidí myslí pouze sama na sebe. Každý si „hrabe“ na svou vlastní hromádku, neohlíží se na nic a na nikoho. Snažíme se tedy na určitý „protest“ obklopovat přáteli. Lidmi, se kterými máme něco společného. Upínáme se na ně a důvěřujeme jim. Možná právě proto jsou to oni, od kterých nás neupřímnost nejvíce bolí.

„*Oklameš-li mě poprvé, jsi darebák...*“ není jen začátek nějaké věty. Zklame-li nás někdo, komu bezmezně věříme, většinou pro nás vztah končí a nemáme sebemenší chuť ho nějak udržovat či zachraňovat. Daný jedinec pro nás ztrácí onu kouzelnou hodnotu důvěry, a tím pádem je pro nás téměř bezcenný. Ne zřídka se ale stává, že se náš „ztracený“ pokouší vše urovnat. Běžnou praxí pak bývají srdceryvné omluvy, milé dárky či potřeba svěřit se nám s problémy. Málokdo tedy odolá a neupadá do koloběhu znovu. Chvíli máme jistě pocit, že jsme udělali naprosto správnou věc, ale po čase mnohdy přijde zklamání další „...*oklameš-li mě podruhé, jsem hlupák*“. Tentokrát to ale možná bolí přece jen trochu méně. Vždyť vy jste udělali vše, co bylo ve vašich silách a ten *někdo* toho jen zneužil. Přišel o přízeň, pomoc, ale hlavně o přátelství. Pro některé z toho plyne jistě poučení. Jiní se nepoučí nikdy. Ale tohle rozhodnutí zůstává vždy na vás samotných.

Ne nadarmo se říká „*Důvěřuj, ale prověřuj*“.

Martina Gondová B4. I

Oklameš-li mě poprvé, jsi darebák, oklameš-li mě podruhé, jsem hlupák

Co vás jako první napadne po přečtení těchto slov? Mně osobně se vybaví otázka, zdali by se podle tohoto přísloví mohl v současnosti nebo v minulosti odehrát nějaký příběh. Odpověď zní – samozřejmě, že ano. Vždyť jinak by přece ono holandské přísloví nemohlo existovat. Příklad nepadají z nebe a ani si je nikdo jen tak z dlouhé chvíle nevymýšlí. Kdo tedy stojí za jejich vznikem? Přece život. Život a my, jak jím procházíme a cestou zažíváme různé příběhy. Ty nejsou vždy zrovna veselé, lidé v nich chybují a hlavně se ze svých chyb nepoučují. A díky těmto příběhům mohou vznikat přísloví jako je třeba toto. Na jakém skutečném příběhu ho tedy můžeme znázornit? Nic konkrétního mě zrovna nenapadá, ale určitě je jich nespočetně.

Lidé jsou už od pradávna pověstní tím, že se snaží, ať už z jakéhokoliv důvodu, oklamat jeden druhého. A také jsou pověstní tím, že se vždy, a někdy až příliš snadno, nechávají oklamat.

Jenže i ti, kteří zrazují ty druhé, jsou nejednou ve svém životě zrazeni a naopak. A z toho plyne, že každý člověk je darebák a hlupák zároveň. Takže je toto přísloví pravdivé? Je, a to s přehledem.

Martin Dvořák, B4. S

Co pro mne znamená slovo svoboda

Co pro mne znamená slovo svoboda? Pro každého člověka, znamená svoboda něco jiného. Někteří toto slovo vnímají pouze jako frázi, sled písmen. Jiní ji považují za určitý stav mysli nebo duše, chcete-li. Někdo si možná představí pustý ostrov, jiný rušné velkoměsto, věžeň svět bez mříží a přepracovaná sekretářka pláž u moře. Svoboda je skutečně slovo mnoha významů a každý mu rozumí a chápe ho jinak.

Můj názor na svobodu je vcelku jasný a srozumitelný. Úplná svoboda není, nebyla a nikdy nebude. Vždy bude nějaký řád, zákon, potřeba, kterou budeme muset respektovat. Starší lidé si pravděpodobně představovali svobodu pádem komunismu, ovšem neuvědomují si, že ani dnes nejsou svobodní. Všichni jsme vázáni pravidly, která nám diktuje někdo jiný.

Zmiňoval jsem se o představě pustého ostrova. Pro někoho jde o ideální představu ráje jako podle Robinsona od Daniela Defoea. Proč ne. Můžete si zde dělat co chcete, chytat ryby, lelký, skákat po palmách a stavět domy na stromech. Ale není to právě hlad, který nám diktuje, kdy tu rybu chytit? Únava, která nám zavírá oči? Potřeba pocitu bezpečí, který nás donutí stloukat prkna? Zlomek fyzických a duševních potřeb, kterých jsme zajatci.

Pro správnou definici a pochopení slova svobody je třeba mnohem více času, než si mohu dovolit. Svůj názor na ni jsem vyjádřil, ale nemohu mluvit za ostatní. Jednoduše si myslím, že svoboda je jen iluze, kterou si vedle Boha lidé vymysleli kvůli svým vlastním pocitům.

Marek Čudan, E4. S

Hudební styly

Existuje spousta hudebních stylů, které ovlivňují dnešní společnost. Každý má rád něco jiného, my jsme si tentokrát vybrali 4 styly (metal, punk, reggae, ska), které nás napadly jako první, a vy si tak můžete přečíst, co o těchto stylech napsali jejich zastánci.

METAL

Metal je druh rockové hudby, který se jako hudební styl objevil na přelomu 60. a 70. let ve Velké Británii a USA. Kořeny má v hardrockových skupinách a je charakteristický používáním elektrických kytar a bicích, a tudíž také hlasitým zvukem. Je mnoho druhů metalu a liší se svou hlasitostí, kytarovými riffy, rytmičností a tempem. Mezi průkopníky heavy metalu patří kapely jako Led Zeppelin, Black Sabbath, Uriah Heep a Deep Purple. Od 80. let se objevují nové druhy metalu jako: Black, Death, Power a Trash a od 90. let alternativní Nu metal např. KoЯn. Dnes je nespočet druhů metalu. Mezi nejznámější kapely patří Slayer, Cradle of filth, Slipknot, Metallica, Manowar, Satyricon, System Of A Down, In Flames, Soulfly, Marilyn Manson, Dimmu Borgir, Fear Factory, Lordi, Machine Head, Opeth, Statix X a mnoho dalších. Metalista se dá poznat celkem

lehce. V jeho šatníku převládá černá barva a zarostlá hlava není výjimkou. Zajímavý na metalovém "tanci" je headbanging – tzv. „metlení“. Jde zkrátka o házení zarostlou hlavou.

Martin Hořejš, B2.I

PUNK

Základní myšlenky punku se dají vyjádřit několika slovy - provokace, individualita, nekonformita (nepřizpůsobení se), svoboda. Odjakživa se, stejně jako my teď, určití jedinci snažili vybočovat z řady "tupejch stád" lidí, kteří ztratili vlastní názor na cokoli. Lidé provokuje punker svým vzhledem a snaží se je donutit, aby nebyl posuzován podle vzhledu. Proto ta postavená "číra", probodané kožené ocvokované bundy, vysoké boty či provokující trička. Je mu naprosto lhostejné, co si o něm kdo myslí, nenechá si mluvit do toho, jak žít a chovat se. Směje se lidem, kteří něco dělají jen proto, že to právě letí, a kteří nemají vlastní názor. Vysmívá se těm, kteří udělají cokoli, a to jen kvůli potřebám většiny nebo svého okolí, aby náhodou nevybočili z řady, aby se na ně neukazovalo jako na outsidersy. Punk může hrát opravdu každý, nezáleží na tom, jestli umíte hrát nebo ne. V punku je na rozdíl od většiny hudebních stylů důležitá myšlenka toho, co hraje. Pár lidí k punku přidává drogy. Nedá se říct, že k punku nepatří, protože používání omamných látek je svobodná volba každého z lidí. Ale samozřejmě v žádném případě nejsou podmínkou a pravidlem. Takže pokud se chcete stát punkerem, stačí být svůj. Znamená to používat vlastní rozum a nenechat ostatní, aby vás ovlivňovali.

student třetího ročníku

SKA

Pojem ska jako hudební styl se poprvé objevil na Jamajce. Nejdříve „skáčkové“ kapely hrály jazz, ale poté začaly s jiným rytmem a přidaly pár nástrojů. A hurá, nový styl byl na světě. Období ska se dělí na tři etapy. První etapa tzv. etapa vzniku je ta, která se odehrála na Jamajce, takže to bylo jakési „Jamajské skáčko“. Pak druhá etapa se odehrála ve Velké Británii. Styl hudby se maličko změnil, ale základ byl pořád stejný. Kvůli změně je nazýváno jako „Britské ska“. Poté začal tento styl hudby drtit celou planetu a styly se stále víc a víc prolínaly do sebe. Začaly se objevovat kapely, které hrají tento styl nejen na Jamajce a poté ve Velké Británii, ale po celém světě. Na světě je mnoho dobrých kapel, které hrají ska. Skvělé skupiny jsou Polemic ze Slovenska nebo Prague Ska conspiracy z Čech.

Jana Bakalová, B2.I

REGGAE

Reggae je hudební styl, který vznikl na Jamajce na přelomu 60. a 70. let minulého století. Reggae stejně jako ska vzniklo z amerického swingu. Je většinou na čtyři doby a je pomalejší a pohodovější než ska. U reggae je nejdůležitější text, nejčastěji se v něm řeší politické, globální a jiné problémy. Celkově reggae vychází z Rasty jako náboženství. Hlásá tedy mír a je proti jakémukoliv utlačování na světě. Proto se říká, že na Jamajce fungovalo reggae jako noviny pro chudé. Ale je nutno podotknout, že na Jamajce už se klasické reggae skoro nehraje. Mezi asi nejznámější osobnosti reggae patří určitě Bob Marley i se svou skupinou The Wailers a nejprodávanějším albem Legend s písněmi No women no cry nebo Exodus. Mezi nejznámější českou kapelu hrající reggae patří skupina Švihadlo.

Zdeněk Kajer, B3.I

Okénko z gastronomie

Sůl – pátý živel

„Tento nerost se vyrovná čtyřem žvlům – zemi, vzduchu, ohni a vodě. Je tak univerzální a současně tak nepostradatelný pro život, že by mohl být pátým živlem,“ řekl o soli Jean de Marcounille v roce 1584.

Chuť soli, chloridu sodného, je jednou ze základních chutí. Sůl je asi nejčastěji používanou chuťovou přísadou..

Druhy soli a sůl v kuchyni

Mořská sůl se získává odpařováním z mořské vody buď pomocí slunce a větru, nebo uměle na širokých odpařovacích pánvích. Kamenná sůl, která se vyskytuje v podzemních ložiscích z prehistorických moří, se dříve dolovala, ale dnes se získává tak, že se do solného ložiska načerpá voda a vzniklý roztok se pak nechá odpařit. Stolní sůl může obsahovat různé chemické látky zabraňující jejímu ztvrdnutí. Ke konzervování používáme vždy čistou sůl buď ve velkých krystalech, nebo jemně mletou. Příchut' a slanost soli se liší podle stopových prvků, které sůl obsahuje. Indická černá sůl má chuť spíše aromatickou než slanou. Ostatně také kořeněné soli jsou známy v mnoha zemích. Japonci míchají sůl se sezamem, Číňané s fagarou a v Evropě se používají soli ochucené směsí koření nebo bylinek.

Sůl v lékárně

Sůl dodává našemu tělu dva důležité prvky, sodík a chlór. Na druhé straně ale příliš mnoho soli našemu zdraví neprospívá, protože má za následek zvýšení krevního tlaku a s tím spojené riziko mozkových a srdečních příhod. Kloktání slanou vodou je ovšem tradiční zdroj úlevy při nachlazení nebo bolestech v krku.

Skořice – sušená kůra

Skořice – sušená kůra – byla důležitým kořením od biblických dob jako součást kadidla, v léčitelství a v kuchyni. Skořicovník cejlonský pochází ze Srí Lanky, Malabarského pobřeží Indie a Malajsie, a dnes se pěstuje v četných kultivarech i v jiných tropických oblastech.

Skořicovník je strom vysoký 6 - 10 m s šedohnědou hladkou kůrou, aromatickým i tuhými světle zelenými listy, drobnými žlutavými květy a modrými oválnými plody. Vyžaduje písčitou půdu, tropické podnebí s vysokými srážkami, hojností slunečního svitu a minimální teplotou 15 °C. Jako koření se používá sušená vnitřní vrstva kůry mladých výhonků. Stromy se seřezávají nízko u země, aby se podnítila tvorba mladých výhonů.

Skořice v kuchyni

Mletá skořice nebo svitky kůry mají výraznou nasládlou chuť. Dobře se hodí k dušeným jablkům nebo hruškám a do svařeného vína. velmi chutná je i v sladkých druzích pečiva.

Skořice v lékárně

Ve východní medicíně je tradičním lékem dýchací soustavy, imunitního systému, trávicí soustavy a při menstruačních potížích. Standardní výluh z mleté skořice – kousků kůry s plátkem citronu a 5 g/1 lžičku medu – je vynikající při bolestech v krku, nachlazení nebo začínající chřipce. Také napomáhá trávení po příliš sytém pokrmu. Éterický olej se používá při aromaterapeutických masážích na bolesti svalů a trávicí potíže. Ale, pozor! Éterický olej by se neměl nanášet na citlivou pokožku náchylnou k alergickým reakcím ani inhalovat astmatiky. Suché koření má velmi mírné účinky a není žádná kontraindikace.

Pepř

Pepř černý jsou plody pepřovníku černého, sklizené v nedozrálém stavu, používají se jako koření. Pochází z Indie, kde se užíval už ve starověku, dnes se však dováží z řady tropických zemí. Je to nejrozšířenější koření, používané ve všech kuchyních. Plody pepřovníku se sklízají v různých stupních zralosti a procházejí jiným procesem zpracování, což dává pro použití v kuchyni více druhů:

Pepř černý (fermentace nedozrálých zelených bobulí).

Pepř bílý (oddělení červené slupky zcela zralých bobulí).

Pepř zelený (rychle usušené nedozrálé bobule).

Pepřovník černý je stále zelená popínavá rostlina, vzdáleně připomínající chmel. Dorůstá délky až 15 metrů a dožít se může až 60 let.

Historie

Pepř do Evropy přivezl Alexandr Makedonský po svém tažení do Indie. Po dlouhá staletí byl pepř nesmírně drahý a rostlina byla Evropě neznámá. Poprvé ji popsal ve svém cestopise Marco Polo.

Zajímavosti

Při přípravě jídel se též setkáváme s barevným pepřem, což je směs pepře černého, bílého, zeleného a růžového.

Vanilka

Vanilku znali již Aztékové před mnoha stoletími. Z Mexika ji dobyvatelé nových světů přivezli do Španělska a odtud se rozšířila do Evropy.

Vanilka je tobolek se semeny tropické popínavé orchideje. Až do 19. století se jí nedařilo jinde než v Mexiku. Květy vanilky se totiž otevrou na jediný den, kdy je opyluje včela a kolibřík, oba však původem z Mexika. Vanilce se začalo brzy dobře dařit, až když byla opylena uměle.

Jelikož jde o popínavou orchidej, sází se kolem kmenů stromů. Rostlina přinese první plody až po třech letech a plodí celkem dvanáct let. Pak se musí vyměnit. Sbírají se nezralé lusky, které se pak zdlouhavým procesem suší. Z těchto důvodů je vanilka druhým nejdražším kořením na světě.

Vanilka v kuchyni

Vanilku lze používat výhradně ve sladké kuchyni, kde zušlechťí spoustu sladkých pokrmů, jako jsou koláče, cukroví, pudinky, dezerty, zmrzliny. Vanilka si zvláště dobře rozumí s čokoládou.

Vanilkové lusky se prodávají po kusech a dají se používat znovu a znovu, dokonce i když už byly namočené v mléku nebo omáčce. Lusk stačí dát do sklenice s cukrem, lusk uvolní cukrové aroma a vydrží léta.

Na trhu je kromě přírodní vanilky také extrakt nebo esence. Umělá vanilková esence nemá s přírodní vanilkou takřka nic společného, jen svůj název.

Vanilka v lékárně

Vanilka se užívá pro povzbuzení a proti horečce. V některých koutech světa ji uznávají coby afrodisiakum.

Vánoce ve světě

I když už jsou Vánoce dávno pryč, za pár měsíců na nás zase zat'ukají. A proto bychom vám chtěli přiblížit, jak se Vánoce slaví v jiných zemích.

Velká Británie

Tak například ve Velké Británii namísto Ježíška chodí Otec Vánoc (christmas father), tedy starší pán, který přijíždí saněmi taženými sobím spřežením a do domu se dostává komínem, aby v noci 24. prosince přinesl dětem dárky do punčochy. Dárky se v rodinném kruhu ráno 25. prosince rozbalují a při svátečním obědě se Vánoce oslavují. Začátek slavnostního oběda začíná přípitkem a symbolickým rozlomením christmas cracker. Anglická vánoční večeře se od té naší také liší. Začíná hrachovou polévkou a šunkou. Jako hlavní chod jedí Angličané k obědu slepici, husu nebo nejčastěji krocana s kaštanovou nádivkou, zeleninou a omáčkou.

Slovensko

Jak slaví Vánoce naši sousedé na Slovensku? Naši východní sousedé si u vánočního stolu dopřávají podobných pochoutek jako lidé na Moravě. Mezi nejznámější pokrmy však patří polévka ze zelí zahuštěná smetanou nebo mlékem, do které se přidávají sušené houby.

USA

Američané převzali britské tradice slavení Vánoc. A tak nechybí Santa Claus se svými soby, k večeři pečený krocán. V USA to na ulicích svítí tisíce světly. Všude jsou bohatě nazdobené a osvětlené obchody, rozsvícené ohromné vánoční stromy. Američané se předhánějí ve výzdobě svých příbytků a zahrad a v množství vánočních dárků.

Španělsko

Ve Španělsku chodí na Štědrý den Papa Noel (otec Vánoc). Španělské děti dostávají dárky i na Tři krále, kdy jim Mikuláš naděluje dárečky do dřeváků. Španělé si navzájem přejí FELIZ NAVÍDDAD!

Itálie

Čas Vánoc v Itálii začíná osm dní před 25. prosincem a končí po dvanácti dnech – na svátek Tří králů. Štědrý večer se slaví jako předvečer narození Páně jen schůzkou s přáteli. Italské děti dostávají dárky až na první svátek vánoční ráno. Na stolech nechybějí krocán ani ryba, v poslední době však stále častěji Italové podávají těstoviny – například s mořskými plody.

Německo

Ježíšek v Německu má rezavé vlasy a vousy a k přemísťování používá osedlaný divoký vítr. Dříve prý odnášel neposlušné děti a trestal nevěrné ženy. 1. 12. děti dostávají sladké adventní kalendáře jako u nás a až do Vánoc otvírají po jednom okénku se sladkým překvapením, aby si zkrátily čekání na Ježíška mlsáním. Tradičním vánočním stromečkem v Německu je jedlička. Na stolech většiny domácností leží adventní věnce. Dárky dětem přináší 24. prosince Vánoční muž (der Weihnachtsmann). Jako tradiční vánoční jídlo se podává kapr nebo husa.

Rusko

Štědrý den je v Rusku obyčejným pracovním dnem. Pravoslavné Vánoce totiž připadají až na 6. a 7. ledna. Původně byly spojeny s velkým množstvím lidových zvyků. Po zákazu Vánoc v roce 1918 však zvyky upadly v zapomnění a nyní většina Rusů místo nich slaví Nový rok s jolkou – stromečkem a dárky od dědy Mráze. Děda Mráz používá saně, cestuje až ze vzdálené Čukotky a doprovází ho Sněhurka v bílém kožíšku ušitém z hranostajů.

Zdroj: www.relaxuj.cz

Jak jsme slíbili, přinášíme informace o nejbližších lyžařských areálech, kde je možno relaxovat při sportu.

Na Lipně prodloužili sjezdovky

V Lipenském areálu Kramolín došlo k velkým změnám. V areálu je 6 sjezdových tratí, které vedou z vrcholu Kramolína a Slunečného vrchu. Tratě byly prodlouženy o 30 %, proto jejich dnešní celková délka činí 7,5 km. Ale délka sjezdovek není jediná změna. Aby byli lyžaři a jiní uživatelé spokojeni, pořídilo se do areálu několik sněhových děl, nová rolba a jiné stroje na úpravy sněhu. A protože teď už začala ta pravá zima a letos přišla vcelku brzy i přírodní nadílka, tak správci zasněžují a srovnávají terén. Sjezdaři už na sjezdovkách řadí, a to od 5. prosince 2008, kdy byla zahájena sezóna. Ta by měla být ukončena přibližně 1. března 2009.

A asi nás bude zajímat, že permanentka stojí na celý den 490 Kč a od nás je to na Kramolín přesně 113 kilometrů.

Zadov

A zde přinášíme informace o nejbližším lyžařském areálu. Od Písku je vzdálen zhruba 80 kilometrů a dojedeme tam autem asi tak za hodinu a čtvrt.

Do tohoto lyžařského areálu nepatří pouze Zadov, ale také Churáňov a Nové Hutě. Na Zadově je areál Kobyla a v provozu jsou všechny lanovky, vleky, skibusy, lyžařské školy, půjčovny, servis a běžecké trasy.

Ski areál Zadov – Churáňov, Nové Hutě patří k největším lyžařským střediskům Šumavy a jedná se o významné centrum běžeckého lyžování v Čechách.

Zadov – Churáňov

Lyžařský areál Kobyla leží 952 – 1105 m. n. m. Běžecká trať je dlouhá 40 km.

Najdeme zde celkem 7 sjezdovek a jsou většinou lehké až střední obtížnosti. Jejich délka se počítá na 4,5 km. První lanová dráha je dlouhá 900 m a druhá 730 m. Sjezdovky se dvakrát denně upravují a jsou uměle zasněžovány. Jejich provoz začíná denně v 8.30 a končí v 16 hodin. Večerní lyžování probíhá každý den od 18 do 21 hodin. Téměř celý areál Kobyla je osvětlen a sjezdovky jsou pro večerní lyžování vždy čerstvě upraveny. Cena jízdy na celý den je v hlavní sezóně pro dospělého 470 a pro dítě je 330 Kč.

Nové Hutě

K dispozici je zde vlek Tatrapoma dlouhý 1050 m a malý dětský provazový vlek o délce 100 m. A také můžeme využít 4 další vleky jiných provozovatelů v délkách do 600 m. Lyžování je zde vhodné spíše pro začínající lyžaře, rodiny s dětmi nebo lyžařské kurzy. Veškerá ubytovací zařízení na Nových Hutích disponují cca 800 lůžky. V hlavní sezóně je cena jízdy na celý den pro dospělého 320 a pro dítě 240 Kč.

Železná Ruda

Od Písku je vzdálená zhruba 100 km. Ski areál Železná Ruda – Špičák je největším šumavským zimním střediskem, poskytuje nejlepší lyžařské terény na Šumavě a zahrnuje celkem tři lyžařské areály – Špičák, Belveder-Samoty a Pancíř.

Kam na lyže do zahraničí?

Ještě jsme získali informace o blízkém lyžařském areálu Hochficht, který je odsud vzdálený zhruba 100 kilometrů a leží v sousedním Rakousku. Tento areál už je určen i pro zdatné lyžaře a opravdu si tu zajezdíte. Najdete tu 2 čtyřsedačkové vleky a několik tradičních pom. Čekací doby jsou v průběhu týdne minimální, sobota je o něco horší. Permanentka na celý den stojí okolo 30 € a také se dá využít jen dopolední nebo odpolední jízdenka. Můžete na ni jezdit dle vaší lyžařské vyspělosti na všech druzích terénu, rozdělených dle obtížnosti na černou, červenou a modrou. Celý areál je vždy dokonale upraven a v případě nutnosti zasněžován.

Dalším zahraničním střediskem, tentokrát v Německu, je asi 90 kilometrů vzdálený Mitterdorf. I tohoto střediska využívají naši lyžaři a ceny jsou zde o dost nižší. Podle našich zdrojů vychází permanentka na celý den na 17 €, říhodinová na 12 € a čtyřhodinová asi na 13 – 14 €. Lyžuje se od 9 do 16 hodin, v únoru snaž do 17 hodin. Nachází se tu 1 černá, 2 modré a 1 červená sjezdovka a i zde můžete na jednu jízdenku jezdit úplně všude. Výborným lákadlem jsou pak rodinné slevy, kdy zaplatíme 44 € na celý den a na tuto jízdenku mohou jezdit 2 dospělí + 2 až 3 děti. Středa je tu velmi výhodná pro ženy, neboť v rámci jakéhosi Ladies dne platí ženy na celý den jen 12 €. V pátek si zase přijdou na své důchodci, kteří mají také zvýhodněnou cenu. Večerní lyžování probíhá od 19 do 22 hodin a zaplatíte okolo 10 €. Ještě jedna příjemná informace – na parkovišti se zde neplatí.

Jelikož jsme se nedostali k přesným informacím přes internet, sháněli jsme vlastní zdroje, naše kamarády lyžaře – návštěvníky těchto středisek, a proto prosíme o shovívavost, pokud by nějaká informace nebyla úplně dokonalá. Každopádně náš úmysl byl rozhodně ten nejlepší. A sice nasměrovat vás za čerstvým vzduchem, sněhem, možná i sluníčkem. Hlavně ale za sportem a pohybem!

A teď už jen poslední tip. Na snowboard a sjezdovky jedine s helmou! Pokud si koupíte helmu nebo i chrániče pro snowboardisty do konce ledna roku 2009 a neztratíte stvrzenku o koupi (ale pouze s lednovým datem!), můžete si dojít do vaší pojišťovny, která vám docela výrazně přispěje.

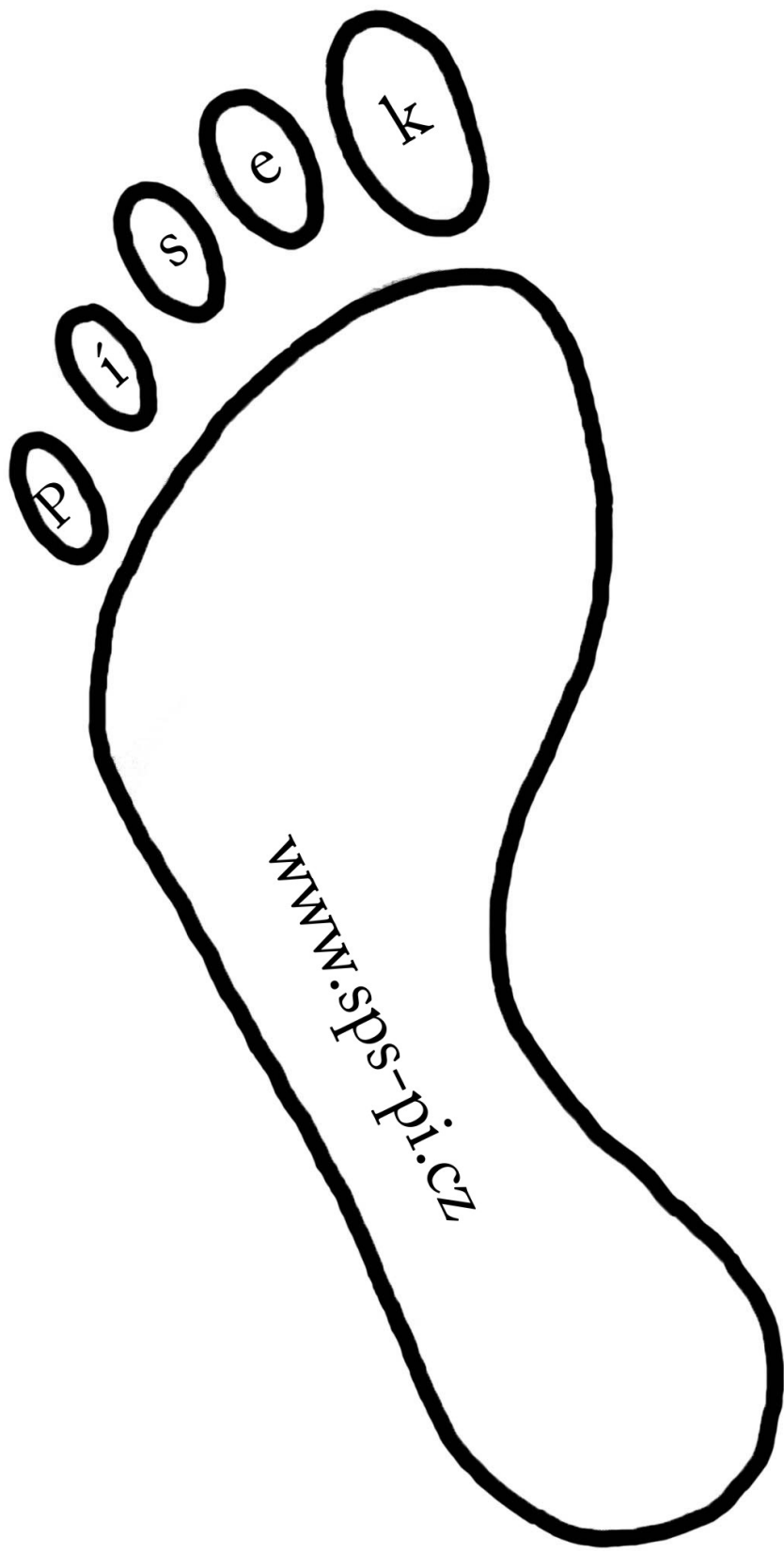
Tak tedy sportu zdar a tomu bílému obzvlášť!

Slovo závěrem

Tak milí čtenáři, a to je pro tento pololetní expres už opravdu všechno. Nebo vám zde přece jen ještě něco chybí? No ano, správně! Bohužel s námi sice nikdo nesoutěžil, ale nicméně i tak vám nesmíme zůstat nic dlužni. Zde jsou tedy odpovědi na otázky z minulého čísla. Časopis vycházející na naší škole v minulých letech se jmenoval MIKRO a jedním z hlavních zástupců redakce ze studentských řad nebyl tehdy nikdo jiný než současný učitel Mgr. Miroslav Široký, kterému bychom touto cestou rádi poděkovali za jeho odbornou radu při vzniku našich novin.

Znovu prosíme všechny studenty, aby nám nosili své příspěvky do třídy B2. a předem jim děkujeme. Doufáme, že jsme vás alespoň trochu poinformovali a trochu pobavili a že se budete těšit na další vydání našeho „pololetníku“. Přejeme příjemné prázdniny a spoustu zážitků. Pozor na úrazy při sportech, ať už zimních či letních nebo úplně jiných.

Zatím se mějte skvěle a zdraví vás vaše redakce

P

I

S

E

K

www.sps-pi.cz